

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Gulica Sergiu, împotriva sentinței judecătorești Ungheni din 13 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2013 în cauza penală privindu-l pe,

Gulica Sergiu Ilie, născut la 20 aprilie 1969, originar din s. Chirileni, r-nul Ungheni și domiciliat în s. Vulpești, r-nul Ungheni ,

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. de la 21 decembrie 2012 pînă la 13 iunie 2013 (prima instanță)
2. de la 06 septembrie 2013 pînă la 06 noiembrie 2013 (instanța de apel)
3. de la 11 martie 2014 pînă la 16 aprilie 2014 (instanța de recurs).

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința judecătorești Ungheni din 13 iunie 2013 **Gulica Sergiu Ilie** a fost condamnat în baza art. 328 alin. (1) la amendă în mărime de 160 (o sută șazeci) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 3 (trei) ani.

Prin aceeași sentință inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, **fapta fiind recalificată de la art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal**, fiind încetat procesul penal pe acest capăt de acuzare din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Gulica Sergiu Ilie în perioada de timp cuprinsă între data de 15.03.2011 pînă la data 23.03.2011, fiind persoană publică, angajat al MAI în baza ordinului MAI 193 ef. din 16.08.1996 activînd în funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Boghenii Noi al CPR Ungheni, a comis fapte prejudiciabile după cum urmează:

El, avînd în examinare plîngerea cet. Ioxa Ion Ion, pe faptul sustragerii, de către cet. Gorea Gheorghe Alexei, a unei țevi din masă plastică, în perioada de timp menționată folosindu-se de situația sa de serviciu și încălcînd prevederile art. 426 alin. (2) Cod Contravențional al R. Moldova, potrivit căruia: „Cercetarea domiciliului fără permisul persoanei căreia i se lezează dreptul la inviolabilitatea domiciliului se efectuează cu autorizația instanței de judecată”, ilegal a pătruns în gospodăria cet. Gorea Gheorghe Alexei, situată în sat. Sînești r-ul Ungheni, unde fără a deține o autorizație judecătorească, în lipsa proprietarului și fără acordul acestuia sau a altei persoane, a purces la efectuarea cercetării domiciliului lui Gorea Gheorghe Alexei cu scopul depistării țevii din masă plastică indicată de către petiționarul Ioxa Ion Ion.

Tot el, în aceeași perioadă de timp, știind cu certitudine că între Ioxa Ion și Gorea Gheorghe există un litigiu de natură civilă, privitor la drepturile de proprietate asupra unei

țevi din masă plastică cu lungimea de 56 m, contrar prevederilor art. 159 alin. (7) Cod de Procedură Penal al R.Moldova, potrivit căruia: „în caz de conflict referitor la apartenența obiectului recunoscut corp delict, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile și un asemenea obiect se păstrează pînă la momentul cînd hotărîrea pronunțată pe cauza civilă devine irevocabilă”, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, după ce a efectuat ilegal cercetarea la fața locului la domiciliul cet. Gorea Gheorghe, situat în sat. Sinești r-ul Ungheni și a găsit țeava din masă plastică cu pricina, fără de a deține o hotărîre judecătorească irevocabilă, ilegal a ridicat un val de țeavă din masă plastică cu lungimea de 56 m și a luat-o din posesia lui Gorea Gheorghe, care pretinde că este posesor de bună credință a acesteia.

Ulterior, Gulica Sergiu asumîndu-și ilegal dreptul de soluționare a unui litigiu civil, a decis soarta țevii în cauză și a transmis-o în proprietatea lui Ioxa Ion, lezîndu-i astfel dreptul de proprietate ale lui Gorea Gheorghe, consfințite în Constituția R.Moldova, Convenția pentru Apărarea Dreptului Omului și Libertăților Fundamentale, alte legi și cauzîndu-i totodată în urma acestora și o daună materială considerabilă în valoare de 952 lei.

3. Sentința a fost atacată de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În motivarea apelului înaintat, inculpatul a indicat că nu recunoaște fapta violării domiciliului cet. Gorea G., din motiv că ograda acestuia nu a fost delimitată și din motiv că a avut permisiunea acestuia de a se deplasa la domiciliul lui. La fel, a indicat că la acțiunea de examinare și ridicare a țevei asupra căreia era litigiul și care de fapt se afla pe un teritoriu nedelimitat, a asistat și soția lui Gorea G. și martori asistenți, fiind astfel respectată procedura contravențională.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2013 a fost respins, ca fiind depus peste termen apelul declarat de către inculpat, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că inculpatul a primit copia sentinței la data pronunțării acesteia (13.06.2013), fapt confirmat prin semnătura acestuia (f.d. 179), iar potrivit înștiințării parvenite la judecătoria Ungheni la 10.07.2013 de la Biroul de probațiune Ungheni, sentința a fost primită și acceptată spre executare. Astfel, datorită faptului că inculpatul a depus apelul cu încălcarea prevederilor art. art. 402 alin. (1) și 403 alin. (1) Cod de procedură penală, abia la 12.08.2013, s-a constatat că acesta a fost declarat cu omiterea termenului de atac prevăzut de lege.

În același context, nu a fost reținut argumentul inculpatului cu privire la omiterea termenului de atac din motive de boală, odată ce acest motiv nu a fost probat, precum și datorită faptului că din declarațiile lui rezulta că el nu s-a adresat la medic pentru a-i fi acordat ajutor medical, cît și acesta s-a prezentat la Biroul probațiune Ungheni pentru a fi luat la evidență.

6. Hotărîrile instanțelor de fond și apel sunt atacate de către inculpat, care solicită casarea acestora.

În motivarea recursului declarat, inculpatul, critică soluția de condamnare a instanțelor de fond și apel, indicînd asupra faptului nu recunoaște acțiunea de violare a domiciliului cet. Gorea G., din motiv că ograda acestuia nu a fost delimitată și din motiv că a avut permisiunea acestuia de a se deplasa la domiciliul lui. La fel, indică că la acțiunea de examinare și ridicare a țevei asupra căreia era litigiul și care de fapt se afla pe

un teritoriu nedelimitat, a asitat și soția lui Gorea G. și martori asistenți, fiind astfel respectată procedura contravențională.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

În sensul celor expuse supra, Colegiul penal reține corectitudinea soluției instanței de apel cu privire la respingerea apelului inculpatului, ca fiind depus peste termen. Aceasta pentru că din materialele cauzei, rezultă că inculpatul a fost prezent la pronunțarea sentinței din 13.06.2013, primind în aceeași zi copia motivată a acesteia. Astfel, acesta avea dreptul de a o contesta în termen de 15 zile, adică pînă la data de 28.06.2013, sau dacă avea motive întemeiate de întârziere, în termen de 15 zile de la începerea executării pedepsei, care s-a început cel tîrziu la 10.07.2013 (f.d. 183), adică la 25.07.2013. Însă apelul a fost depus cu omiterea termenului de atac, la 12.08.2013 și cu toate că motivele invocate, de omitere a termenului de declarare a apelului, erau neîntemeiate, acesta a fost depus și cu omiterea termenului prevăzut în art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cu referire la aceste argumente, Colegiul penal mai indică și faptul că un apel declarat peste termen nu poate fi considerat un apel nedeclarat, astfel încît părții, care nu a utilizat apelul în termenul prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală, nu i se poate îngădi dreptul de a declara recurs împotriva deciziei instanței de apel cu privire la soluția de respingere a apelului ca fiind declarat peste termen. În cazul dat, instanța de recurs este obligată să verifice dacă instanța de a apel a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, în caz contrar recursul poate fi apreciat ca fiind vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce s-a stabilit că întârzierea depunerii apelului nu a fost determinată de motive întemeiate, recursul inculpatului urmează a fi declarat vădit neîntemeiat.

În consecință, Colegiul penal conchide că hotărîrile contestate nu sunt afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, motiv pentru care se constată că recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Gulica Sergiu, împotriva sentinței judecătorei Ungheni 13 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2013 în cauza penală privindu-l pe **Gulica Sergiu Ilie**, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 aprilie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti